

## Om prästerna

*Av Thérèse av Jesusbarnet*

[ Från resan till Rom år 1887] ... Den andra erfarenheten jag gjorde gäller prästerna. Då jag aldrig hade haft närmare kontakt med dem, kunde jag inte förstå det väsentliga målet för Karmels reform. Att be för syndarna hänförde mig, men att man skulle be för prästernas själar, som jag trodde vara renare än kristall, föreföll mig märkligt.

Å, i *Italien* förstod jag *min kallelse!* En så gagnelig insikt var den långa resan väl värd... Under en månad träffade jag många *gudhängivna präster*, och jag såg att även om deras höga värdighet höjer dem över änglarna, är de likväl svaga och bräckliga människor... Om *gudhängivna präster*, som Jesus i evangeliet kallar *jordens salt*, i sitt uppträdande röjer att de är i trängande behov av förböner, vad skall man då säga om de ljumma? Har inte Jesus sagt: ”*Om saltet mister sin kraft, hur skall man få det salt igen?*”

Å. moder, vilken skön kallelse, denna som går ut på att *bevara jordens salt* åt själarna! Detta är Karmels kallelse eftersom det enda syftemålet med våra böner och offer är att vara *apostlarnas apostel*, att be för dem då de med sina ord och framför allt genom sitt föredöme vinner själar för Evangeliet... Men här måste jag avbryta, ty om jag fortsatte att tala om detta ämne skulle jag aldrig sluta!

(Ur *Självbiografiska skrifter*)